

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
 νηῦς, ἀπὸ δ' ἴκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νῆσόν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' Ἡοῦς ἠριγενείης
 οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι καὶ ἀντολαὶ Ἥελίοιο,
 νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν, 5
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἥῳ δῖαν.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότε γῶν ἐτάρους προΐειν ἐς δώματα Κίρκης
 οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνηῶτα. 10
 φιτροῦς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκρότατος πρόεχ' ἀκτῆ,
 θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
 τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες
 πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν. 15

Ἥμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
 ἐξ Ἄϊδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
 ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
 σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἶθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
 ἦ δ' ἐν μέσσω στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων· 20

“ Σχέτλιοι, οἱ ζῶντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἄϊδαο,
 δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
 ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 αὔθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
 πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν ἠδὲ ἕκαστα 25